

ZGROMADZENIE MISJONARZY OBLATÓW MARYI NIEPOKALANEJ

Prokura Misyjna

SŁOWO DYREKTORA

MARIAN LIS OMI

Dyrektor Prokury Misyjnej
Misjonarzy Oblatów

Drodzy Przyjaciele i Sympatycy misji oblackich!

Jesteśmy w czasie Wielkiego Postu. Mimo ograniczeń i trudności wynikających z pandemii Covid-19 w kościołach rozlegają się pieśni o męce naszego Zbawiciela. Posypaliśmy głowę popiołem. Uczestniczymy w drogach krzyżowych i gorzkich żalach. Spoglądając na Jezusowy krzyż, mamy nadzieję przejścia w inne życie, którą dał nam przez swoją mękę Zbawiciel świata. Rozważając cierpienie Jezusa Chrystusa polecamy Mu ludzi doświadczonych cierpieniem za wiarę w wielu krajach świata. Pamiętajmy także w modlitwie o wszystkich misjonarzach oblatach i Przyjaciołach Misji cierpiących i zmarłych z powodu koronawirusa.

Ze względów zdrowotnych wycofał się z pracy misyjnej na Madagaskarze brat Bogusław Guzik. Po kilku miesiącach pobytu w Polsce powrócili na Czerwoną Wyspę do swoich placówek misyjnych ojcowie Grzegorz Janiak i Krzysztof Koślik.

Wszyscy chrześcijanie, również ci w krajach misyjnych, stawiają sobie zasadnicze pytanie – czy Pan Bóg jest miłosierny dla wszystkich i co to znaczy, że jest miłosierny. Przekonanie o Bożym miłosierdziu i wiara w nie, tak często formułowane w Piśmie Świętym, mają za podstawę starotestamentalne doświadczenia narodu izraelskiego, świadomego Bożej opieki i przebaczenia popełnionych win. Jezus każdego przywołuje do siebie przez sakrament pojednania, zwany sakramentem nawrócenia, aby obdarzyć miłością miłosierną. Do każdego z nas mówi w „Dzienniczku” św. s. Faustyny Kowalskiej: „Większe jest miłosierdzie moje aniżeli nędze twoje i świata całego. Kto zmierzył dobroć moją? Dla ciebie

Ojciec Adam Szul OMI (po lewej), ekonom delegatury na Madagaskarze, wraz z wieloletnim misjonarzem regionu Volobe o. Stanisławem Ollerem OMI przed wybudowanym niedawno domem misjonarskim

Madagaskar

Ruszam do Volobe

zstąpiłem z nieba na ziemię, dla ciebie pozwoliłem przybić się do krzyża, dla ciebie pozwoliłem otworzyć włócznią Najświętsze Serce swoje i otworzyłem ci źródło miłosierdzia, przychodź i czerp łaski z tego źródła naczyniem ufności. Uniżonego serca nigdy nie odrzucę, nędza twoja utonęła w przepaści miłosierdzia mojego. Czemuż byś miała przeprowadzić ze Mną spór o nędzę twoją. Zrób mi przyjemność, że mi oddasz wszystkie swe biedy i całą nędzę, a Ja cię napełnię skarbami łask” (Dz. 1485).

Módlmy się w okresie Wielkiego Postu w sposób szczególnie o to, abyśmy głęboko przeżywali sakrament pojednania – by na nowo odczuć nieskończone miłosierdzie Boże.

Podobnie jak i na całym świecie, w czasie pandemii życie na Madagaskarze stało się bardzo trudne. Trzeba przyznać, że liczba osób dotkniętych tą chorobą i liczba zgonów nadal nie są tutaj tak wielkie, jak w innych częściach świata. Rząd Madagaskaru nie podaje dokładnej liczby zgonów, ani liczby osób zarażonych (często z powodu braku testów, które są bardzo drogie i trudno dostępne). Od połowy marca zeszłego roku byliśmy zamknięci. Dla mnie i ojca Grzegorza Janiaka OMI oznaczało to, że nasz urlop – po trzech latach – będzie odwołany. Loty łączące Madagaskar z resztą świata były anulowane. Pięć razy mieliśmy przekładane daty

naszej podróży. Miałem już w maju przylecieć, aby uczestniczyć w święceniach i prymicach mojego młodszego, rodzzonego brata Bartosza. Niestety, nie udało się. Organizowane były tylko loty repatriacyjne dla cudzoziemców oraz loty transportowe, dzięki którym dostarczano żywność z Europy i innych krajów. Nam udało się przylecieć do Polski dopiero w połowie września.

Jesienią misjonarze oblaci obchodzili 40 lat od przybycia pierwszych ojców na Madagaskar (byli to ojcowie: Franciszek Chrószcz, Marian Lis, Jan Wądołowski, Jan Sadowski, Roman Krauz). Nasz powrót na Madagaskar był zaplanowany na 2 listopada, abyśmy mogli uczestniczyć w głównych uroczystościach tego jubileuszu. Niestety, Covid-19 i pandemia znowu pomieszały nasze plany. Wyjeżdżając na urlop, byłem już spakowany na misji w Mahanoro, gdzie spędziłem ponad 5 lat, aby po powrocie na Madagaskar rozpocząć nowy etap życia misyjnego. Pod koniec czerwca decyzją moich przełożonych otrzymałem dekret, który kieruje mnie do pracy na innym miejscu w diecezji Toamasina. W czasie głównych uroczystości 40-lecia przybycia oblatów na Madagaskar (22 listopada) kardynał Desire Tsarahazana erygował nową misję w Volobe – czyli moje nowe miejsce posługi. Wszyscy bardzo się cieszymy, że Pan Bóg nam błogosławi i posyła nas ciągle w nowe miejsca.

Cały czas jesteśmy potrzebni, a lokalny biskup pokłada w nas wielkie nadzieje. Przede mną nie lada wyzwanie. Budowa centralnego kościoła, szkoły, przychodni lekarskiej, sali spotkań... Ale przede wszystkim opieka duszpasterska na ogromnym terenie położonym w buszu. Wierze, że z Bożą pomocą i opieką Maryi podołam temu zadaniu. Głęboko w to wierzę, bo wiem, że ja i wszyscy misjonarze, mamy ogromne wsparcie duchowe i materialne z Waszej strony. Za to w imieniu swoim, oblatów, a przede wszystkim Malgaszy, wśród których posługujemy, bardzo Wam dziękujemy! Bez Waszego wsparcia nie moglibyśmy robić tego, co tutaj robimy. Nie moglibyśmy rozwijać się i budować Kościoła Bożego tam, gdzie go nie ma, albo gdzie jest jeszcze bardzo słaby. Jestem przekonany, że Pan Bóg wynagrodzi każdy gest Waszej dobroci. Drodzy Przyjaciele Misji, proszę Was o modlitwę, aby nasza praca dalej przynosiła pożytek i abym jak najszybciej mógł wrócić na Madagaskar. Pamiętaj o Was w modlitwie i błogosławię każdego z Was w Waszym codziennym misjonowaniu – gdziekolwiek się znajdujecie.

o. Krzysztof Koślik OMI
misjonarz na Madagaskarze

Ojcowie Krzysztof Koślik i Grzegorz Janiak 24 stycznia 2021 r. wrócili na Madagaskar po kilku miesiącach oczekiwania w Polsce. Skorzystali ze specjalnego, czarterowego samolotu Air France, który przewiózł urzędników, dyplomatów, ich rodziny, misjonarzy i wolontariuszy misyjnych. Po przylocie do stolicy, Antananarywy, wszyscy uczestnicy lotu zostali zakwaterowani w hotelach na kwarantannę i wszelkie badanie związane z Covid-19. Po kilku dniach mogli opuścić hotel i wrócić do naszego domu oblackiego w stolicy. W czasie kwarantanny dowiedzieli się o śmierci pierwszego oblata malgaskiego, o. Jeana Didiera. Obaj uczestniczyli w uroczystościach pogrzebowych w mieście Tamatave. Potem wrócili do swoich placówek misyjnych. Ojciec Grzegorz do Morondavy, a Krzysztof Koślik do swojej nowej misji w Volobe, o której wspominał w swoim tekście.

Madagaskar. Droga z Tamatave do nowej misji Volobe wymaga kilkunastu godzin jazdy w trudnych warunkach promem i samochodem terenowym

Papież z misji

Na portalu misyjne.pl znajdziesz dostęp do najnowszego numeru czasopisma „Misyjne Drogi”.

Zeskanuj kod i przeczytaj więcej na portalu misyjne.pl!

**Składamy serdeczne
BÓG ZAPŁAĆ
za złożoną ofiarę**

OFIAROWANA KWOTA

Prokura Misyjna

Misjonarze Oblaci Maryi Niepokalanej
ul. Ostatnia 14, 60-102 Poznań

telefon 61-830-76-31; 61-830-65-33,

e-mail: prokmis@oblaci.pl
sekretariat@prokuramisyjna.pl

Nr konta PKO BP S.A.

I Oddział w Poznaniu
nr 18 1020 4027 0000 1202 0031 7198

www.misyjne.pl; www.misje-oblaci.pl **Przekaż 1% na misję: KRS 0000327951**

Szanowni Państwo, jeśli otrzymali Państwo tę korespondencję przez pomyłkę bądź nie chcecie jej otrzymywać, informujemy, że zgodnie z Dekretem ogólnym w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych w Kościele katolickim z dnia 13 marca 2018 r., mają Państwo prawo do dostępu do treści swoich danych i ich sprostowania, usunięcia ich i zapomnienia, ograniczenia przetwarzania oraz prawo do przenoszenia danych. W tym celu prosimy o kontakt pod adresem: iodo@prokuramisyjna.pl. Jednocześnie informujemy, że niniejszy Biuletyn jest formą potwierdzenia otrzymanej darowizny.